

Arrest

nr. 189 515 van 6 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 april 2017 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 februari 2017 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) diende op 21 september 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die bij beslissing van 18 maart 2013 door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard. Dezelfde dag trof de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster.

1.2. De eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) diende op 6 augustus 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 26

augustus 2013 onontvankelijk verklaard. Diezelfde dag werd ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod genomen. Verzoeker stelde hiertegen een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 160 096 van 15 januari 2016 verwierp de Raad het ingestelde beroep tegen deze onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en vernietigde hij het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

1.3. Op 20 oktober 2014 trof de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ten aanzien van verzoekster. Hiertegen werd een beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad. Eveneens op 20 oktober 2014 trof de verwerende partij de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.4. Op 5 november 2014 diende verzoekster een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 7 november 2014 werd verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) gegeven. Verzoekster stelde hiertegen een beroep in bij de Raad.

1.5. Op 10 december 2014 werden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster stelde hiertegen beroep in bij de Raad, die op 14 januari 2015 bij arrest nr. 136.165 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal bevestigde.

1.6. Op 15 oktober 2015 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.7. Bij arrest nr. 160 097 van 15 januari 2016 verwierp de Raad het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de in punt 1.3 beschreven bijlage 13septies.

1.8. Bij arrest nr. 160 098 van 15 januari 2016 vernietigde de Raad de in punt 1.4 beschreven bijlage 13quinquies, daar de gezondheidstoestand van verzoekster niet werd beoordeeld conform artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

1.9. Op 10 mei 2016 weigerde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeksters tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Zij tekende hiertegen beroep aan bij de Raad.

1.10. Op 23 mei 2016 kreeg verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Hiertegen werd een schorsings- en annulatieberoep ingesteld bij de Raad.

1.11. Bij arrest nr. 176 229 van 13 oktober 2016 bevestigde de Raad de in punt 1.9 bedoelde weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.12. Zowel verzoeker als verzoekster dienden op 2 februari 2017, elk afzonderlijk, een medische regularisatieaanvraag in conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij verklaarde op 8 februari 2017 de medische regularisatieaanvraag van verzoekster onontvankelijk op grond van artikel 9ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet daar er geen standaard medisch getuigenschrift werd voorgelegd bij de aanvraag. Deze beslissing werd aan verzoekster betekend op 14 maart 2017 en betreft de bestreden beslissing. Ze is gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft de medische elementen aangehaald voor Mevrouw [R.M.K.]:

Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.02.2017 bij onze diensten werd ingediend door :

[R.M.K.] [...]

+ partner: [R.M.K.] [...]

Nationaliteit : Nepal

Adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag d.d. 02.02.2017 een document voor op naam van [R.M.K.]. Hierop ontbreekt echter de handtekening van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011)."

1.13. Bij arrest nr. 184 611 van 29 maart 2017 verwierp de Raad het schorsings- en annulatieberoep ingesteld tegen de in punt 1.10 bedoelde bijlage 13quinquies op naam van verzoekster.

1.14. De verwerende partij verklaarde op 3 april 2017 de medische regularisatieaanvraag van verzoeker op grond van artikel 9ter § 3, 4° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

1.15. Eveneens op 3 april 2017 werd zowel ten aanzien van verzoeker als van verzoekster een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten getroffen (bijlagen 13).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpen verzoekers op: *"schending art. 9ter en art. 62 Vreemdelingenwet; Schending art. 2 en 3 van de wet 29.06.1991; Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."*

Verzoekers betogen als volgt:

"Eerste onderdeel

Verweerder heeft in bestreden beslissing een aanvraag op basis van art. 9ter Vw. onontvankelijk verklaard. Zowel verzoeker als verzoekster worden op deze beslissing vermeldt. Bestreden beslissing heeft als hoofding 'wat betreft de medische elementen aangehaald voor mevrouw [R.M.K.]' en de beslissing werd ook aan haar ter kennis gebracht.

Verzoekers naam is echter ook vermeld als degene die de aanvraag heeft ingediend. Aan zijn naam wordt eenvoudigweg '+ partner: [R.M.K.]' toegevoegd.

Het is absoluut onduidelijk of in bestreden beslissing een besluit wordt genomen betreft de ingediende aanvraag door verzoekster of betreft de aanvraag van verzoeker. Noch is het helder of verweerder meent dat de aanvraag van zowel verzoeker als verzoekster onontvankelijk wordt verklaard.

Bovendien is bestreden beslissing behept met de schijn dat beide aanvragen door één beslissing onontvankelijk worden verklaard.

Er wordt immers gesproken over 'betrokkenen' en zowel de naam van verzoeker als verzoekster worden vernoemd.

Toch past verweerder deze werkwijze niet op coherente wijze toe aangezien er wordt gesproken over 'de aanvraag' en 'dit verzoek'. Bovendien werd de beslissing enkel ter kennis gebracht van verzoekster.

Dergelijke onduidelijke besluitvorming is niet redelijk en onwettig. Verweerder is immers gehouden om elke aanvraag zorgvuldig en individueel te behandelen en voor elk individueel geval op basis van art. 9ter Vw. te beslissen of een aanvraag ontvankelijk en eventueel gegrond is. Art. 9ter Vw. laat niet toe om zomaar twee verschillende aanvragen samen te voegen, mocht verweerder deze intentie hebben

gehad. Deze intentie is door de onduidelijke motivering en opstelling van bestreden beslissing onmogelijk met zekerheid vast te stellen.

Derhalve faalt de motivering van bestreden beslissing naar feite en naar rechte.

Tweede onderdeel

Verweerder werpt op dat verzoekers een aanvraag indienden waarin het standaard medisch getuigschrift ontbreekt. Dit is totaal onjuist. Verzoeker heeft bij zijn aanvraag wel degelijk een ondertekend medisch getuigschrift toegevoegd (zie administratief dossier en zie stuk 3). Het getuigschrift draagt zowel de stempel als de handtekening van dr. HUDDERS J.P..

Het is totaal onbegrijpelijk waarom verweerder een dergelijke conclusie voor verzoeker kan trekken en op basis hiervan tot de onontvankelijkheid kan besluiten.

Derde onderdeel

Verweerder verwijst in bestreden beslissing naar de aanvraag op basis van art. 9 ter Vw. van verzoekster en stelt hierover dat de handtekening van een arts ontbreekt. Derhalve zou het document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte informatie te beschouwen als declaratoir.

Verzoeker diende in eigen naam een aanvraag op basis van art. 9 ter Vw. in. Verzoekster diende eveneens in eigen naam in aanvraag op basis van art. 9ter Vw in.

Het feit of het medisch getuigschrift van verzoekster al dan niet is ondertekend, is niet van belang voor de beoordeling van de aanvraag van verzoeker. Elke aanvraag dient immers individueel en zorgvuldig beoordeeld te worden (zie eerste onderdeel). Eenvoudigweg verwijzen naar een medisch getuigschrift van een aanvraag van een familielid getuigt niet van een zorgvuldig en individueel onderzoek en leidt tot een foutieve en gebrekkige redenering en motivering.

Vermits de aanvraag van verzoeker wél een geldig en ondertekend medisch getuigschrift bevat (zie administratief dossier en stuk 3), is zijn aanvraag ten onrechte onontvankelijk verklaard."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel waarin zij opwerpen dat zij het niet eens zijn met de argumentatie van de bestreden beslissing, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)”

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen met betrekking tot de medische elementen aangehaald voor verzoekster onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag zoals voorzien in artikel 9ter, §3, 3°, van de Vreemdelingenwet. In casu wordt vastgesteld dat in de aanvraag van 2 februari 2017 een document werd voorgelegd op naam van verzoekster. De verwerende partij stelt vast dat hierop echter de handtekening van een arts ontbreekt. In de bestreden beslissing wordt als volgt geoordeeld: *“Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”*

2.5. Verzoekers werpen in een eerste onderdeel van hun middel op dat het onduidelijk is of in de bestreden beslissing een besluit wordt genomen betreffende de aanvraag die door verzoeker werd ingediend of betreffende de aanvraag die door verzoekster werd ingediend. De Raad merkt op dat bovenaan in de bestreden beslissing duidelijk de volgende zin prijkt: *“Wat betreft de medische elementen aangehaald voor mevrouw [R. M. K.]”* Hieruit blijkt aldus duidelijk dat de bestreden beslissing werd getroffen aangaande de aanvraag waarin medische elementen werden opgeworpen die verzoekster betreffen. Verzoekers kunnen er dan ook niet over vallen dat de bestreden beslissing gewag maakt van *“de aanvraag”* en *“dit verzoek”*. Het gegeven dat ook verzoekers naam voorkomt op de bestreden beslissing en melding wordt gemaakt van het woord *“betrokkenen”* kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing omdat dit geen nadelige gevolgen met zich meebrengt, noch voor verzoeker noch voor verzoekster. De kritiek dat de bestreden beslissing zou behept zijn met de schijn dat beide aanvragen door één beslissing onontvankelijk worden verklaard, mist, gelet op het voorgaande, feitelijke grondslag. Verzoekers hebben bovendien geen belang bij deze kritiek vermits de aanvraag waarin medische elementen werden aangekaart voor verzoeker op 3 april 2017 onontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij zodat aldus duidelijk blijkt dat beide aanvragen afzonderlijk werden behandeld. Verzoekers kunnen verder niet dienstig opwerpen dat de bestreden beslissing enkel ter kennis werd gebracht van verzoekster aangezien zowel verzoekers naam als verzoeksters naam figureren onder de woorden *“kennisname”* en er twee verschillende handtekeningen prijken naast deze namen, nog daargelaten de vaststelling dat een eventueel gebrek in de kennisgeving van de bestreden beslissing niet kan leiden tot de nietigverklaring ervan.

Het eerste onderdeel van het middel is ongegrond.

2.6. Verzoekers werpen in een tweede en derde onderdeel van het middel op dat verzoeker wel degelijk een ondertekend medisch getuigschrift heeft toegevoegd en zij voegen een stuk toe aan hun verzoekschrift waaruit dit moet blijken. De Raad merkt op dat het stuk dat verzoekers toevoegen bij hun verzoekschrift handelt over de medische toestand van verzoeker. De bestreden beslissing handelt zoals gezegd echter over de medische elementen aangehaald door verzoekster, en niet over de medische elementen aangehaald door verzoeker. Verzoekers gaan er verkeerdelijk van uit dat er in de bestreden beslissing tevens uitspraak wordt gedaan over de medische elementen aangehaald voor verzoeker. Zoals blijkt uit punt 2.5 wordt er in de bestreden beslissing echter nergens uitspraak gedaan over de medische toestand van verzoeker. Verzoekers' kritiek dat het totaal onbegrijpelijk zou zijn waarom de verwerende partij de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaart en dat de vraag of het medisch getuigschrift van verzoekster al dan niet ondertekend is, niet van belang is voor de beoordeling van de aanvraag van verzoeker, kan de bestreden beslissing dan ook niet aan het wankelen brengen. Verzoekers betwisten overigens niet dat op het document dat werd voorgelegd op naam van verzoekster de handtekening van een arts ontbreekt. De bestreden beslissing blijft dan ook overeind.

Het tweede en derde onderdeel van het middel zijn ongegrond.

Dienvolgens is het enig middel ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

mevr. N. DENIES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. DENIES

M. EKKA